

Jan E. Jørgensens grundlovstale

Taler

Jan E. Jørgensen
Kulturordfører for Venstre

Dato

5. juni 2020

Jeg holder af hverdagen.

Mest af alt, så holder jeg af hverdagen.

Se sådan begynder Dan Turèlls hyldest til hverdagen.

Mange kender den, og hvis du ikke gør, så er der tale om en mangel i din opdragelse.

Dan Turèll fortæller om de mange hverdagsritualer, han holder af.

Den langsomme opvågningen til den kendte udsigt, der alligevel ikke er helt så kendt.

Familiens på en gang fortrolige og efter søvnens fjernhed fremmede ansigter.

Morgenkyssene.

Og så kommer der et hverdagsritual, som ikke længere eksisterer.

Postens smæld i entreen.

Men det er slut.

Posten puttes nu i postkassen nede i opgangen eller ude ved vejen, og det er bestemt ikke længere en hverdagsbegivenhed, at der overhovedet ligger noget i den.

Men heldigvis så har vi stadig kaffelugten, som Onkel Danny fortsætter med.

For selvom kaffen nu fås i mange forskellige former, ja så er duften stadig den samme.

Og det er ikke kun postens smæld i entreen, som tiden er løbet fra.

Dan Turèll taler også om afstemningen af checkhæftet.

Se det er der jo mange, der slet ikke ved, hvad er i dag.

Det er nemlig gået samme vej som posten i entreen.

Og det er fint, og det er næppe noget, som ret mange savner.

Men så er der også de ting, som Dan Turèll også holdt af, og som vi nu i måneder har måtte undvære, og som vi har savnet.

Ungen, der skal hentes i børnehaven netop som man er kommet i gang, den lille hurtige på den lokale, når vi alle sammen mødes med indkøbsposerne og tørrer sved af panderne.

Coronakrisen har nemlig sat en stopper for mange af de dagligdagsritualer, som er en vigtig del af livet.

Turen i biografen, besøget i Zoologisk Have eller på Glyptoteket, bøffen hos Jensens Bøfhus eller på Mash, aftenmødet i den lokale Venstre vælgerforening eller i andelsboligforeningen, skakklubben, fagforeningen, Rotary eller hvor man nu går til møder.

Fodboldkampen med vennerne hvad enten man selv spiller eller bare følger med på tribunen.

Yoga og zumba, rumba og foxtrot, X-factor og Deadline i fjernsynet.

Bussen, der skramler udenfor på gaden, som Dan Turèll så lyrisk beskrev det, ja den har været næsten tom.

For en masse arbejdspladser har været lukket.

Det samme har skoler.

Både privatskoler, folkeskoler, højskoler, efterskoler, de tekniske skoler.

Børnehaver og vuggestuer, gymnasier og universiteter – lukket.

Og børnene har været hjemme.

Hyggeligt de første par uger, men i længden hverken godt for børnene eller deres forældre.

Men Dan Turèll holdt ikke kun af hverdagene.

“Jeg holder af hverdagen” sagde han, men han fortsatte “ikke i modsætning til fest og farver, tjalde og balfalder, det skal til. Fint nok med fester, al plads for euforien, lad de tusind perler boble.”

Så han kunne også godt lide fester.

Og fester, dem har der ikke været mange af siden coronaen kom til Danmark, og regeringen besluttede at lukke stort set alt ned.

Bryllup og barnedåb, svendebrev og studenterfest, natklub og morgenværtshus, koncerter i Vega og [sic] på Toga.

For slet ikke at tale om rejsen til Amerika eller Ibiza, Paris eller London, ja selv rejsen til Fleggard syd for grænsen eller til Malmø i Sydsverige, ja den er aflyst.

Og søndagsgudstjenesten, som jo per definition ikke holdes på et hverdag, den har også været aflyst fra påske til pinse.

Nu lukker vi så langsomt op forsigtigt.

Man må hverken svede eller synge, så fitness og salmesang må vente, og man må godt gå ud, men man må ikke danse, og man skal gå hjem klokken 12, fordi ellers så bliver bus 18 forvandlet til et græskar.

Eller nej, det er jo ikke det, det handler om, den korrekte forklaring er, at statsminister Mette Frederiksen passer så godt på sine børn, og vi kan jo ikke finde ud af at holde afstand, når vi bliver fulde, og det bliver vi jo, når klokken slår 12.

Se mit ærinde er egentlig ikke at brokke mig over vores socialdemokratiske statsministers moderlige omsorg, jeg anerkender fuldt og helt, at covid-19 virussen er dødsensfarlig.

Mest for syge og gamle, men dem skal vi også passe på.

Det kan ikke diskuteres.

Vi skal evaluere indsatsen, når vi er kommet helt ud på den anden side, for først til den tid kan vi se, om vi er gået for langt eller ej.

Ikke for bagklogt at pege fingre, men for at blive klogere, så vi næste gang en epidemi rammer os kan være bedre forberedt.

Mit ærinde er at forklare, hvorfor forsamlingsfriheden er så vigtig.

Til hverdag og til fest.

Se i de kommunistiske lande i østblokken der måtte man ikke rejse til vesten.

Under coronakrisen, der har vi hverken måtte rejse til vesten eller østen, syden eller norden.

I de kommunistiske diktaturstater der måtte man ikke høre rockmusikere give koncert.

Under coronakrisen der har vi ikke måtte høre noget som helst.

I de islamistiske diktaturer, ja, der må man ikke give hånd til nogen af det modsatte køn.

Under coronakrisen der har vi ikke måtte give hånd til nogen som helst.

Taleban vil heller ikke have, at man danser, og det vil Sundhedsstyrelsen så i øvrigt heller ikke.

Med god grund, for vi har en farlig smittekilde i blandt os, men pas nu på, for der er jo altid noget, man kan være bange for, og som kan give en regering gode grunde til at indskrænke den personlige frihed, for din trygheds skyld naturligvis, men pas på.

Så når vi i Venstre har stillet spørgsmål, været kritiske og i opposition, så er det fordi, vi skal.

Det er det, man har en opposition til.

Vi har en et-parti-regering, vi har ikke et et-parti-styre.

Og så er det fordi, vi er liberale.

Vi holder af friheden og hverdagen og alle festerne.

I år er mig bekendt første gang siden 1849, at man ikke kan holde offentlige grundlovsmøder.

Jeg er med på, at det nok ikke betyder så meget for så mange, grundlovsdag blev aldrig den store folkefest, som man ser i andre lande, men grundlovsdag er ikke desto mindre vigtig, fordi vi holder af grundloven og med den vores frihedsrettigheder.

Og nu, hvor mange af frihedsrettighederne er suspenderet, midlertidigt men alligevel, så forstår vi til fulde, hvor vigtig friheden er.

Friheden til at mødes med hvem man vil, hvor man vil og hvornår man vil.

Vi har mærket på egen krop, hvad det betyder ikke at have sin frihed.

Vi skal ikke bare intellektuelt forholde os til, at friheden nok er bedre end sit alternativ.

Vi har følt det, og vi har forstået det helt ind i hjertet, hvor alt trang til frihed

kommer fra.

Så glædelig grundlovsdag.

Til næste år ses vi i virkeligheden og ikke bare på computeren.

Kilde

Transskriberet fra Jan E. Jørgensens facebookside

Kildetype

Transskription

Tags

Grundlovstale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jan-e-joergensens-grundlovstale-2020>